

نووسینی: جاسم موحهمهد وهرگیرانی: کاوه تهمین

بۆ ئەندامانى كۆمۆنىستى كريكارى عيراقى و ئيرانى، كە شيوەن بۆ مانەوەي عيراق دەكەن.

دوایی بیست سال بو جاری یه کهم، له مانگی مارسی سالّی رابردوودا دایکمم بینی، لهیه کیّک لهولاتانی که نداوی فارس.
نیّواره یه ک له گهل خانه خویّکه ماندا له قه راخ که ناری ده ریایه ک دانیشتبووین و سهیری ده ریاکه مان ده کرد. خانه خویّکه مان وتی: له و دوره وه که شتیه جه نگیه کانی ئه مریکا ده روّیشتن. ئه و مووشه کانه مان ده بینی که له کاتی شهره که دا ئاراسته ی عیّراقیان ده کرد. تاماوه یه کی دریّن هه موومان بیّده نگ بووین، وه کو ئه و ی که و شه کان ببنه شوشه یه ک و هه رکه له ده ممان بیّنه ده ره و پارچه پارچه ببن. من له دایکم ده روانی. ئه و وای نیشان ده دا که خاوه ن هیّزیّکی نه گوّره. ئیستا له پریّکدا گوّردرا بو که سیّکی شکاو و بریندار. من له دله وه حه زم ده کرد بزانم که ئاخو بیرله چی ده کاته وه. ئیمه باسی شهره که مان نه کرد بو و که به چ شیّوه یه کی ژیانیان به سه ربردو و.

لیّم پرسی، دایکه چوّنیت؟ بهدهنگیّک که تیّکه لاویّک بوو لهبیّ هیوایی و هاوار بوّ یارمهتی، له وه لامدا وتی، ئهی ئهوان رزگارمان نهکهن؟

سەرم سورما. ئايا دەزانيت ئەوە بەمانى چى دێت دايكە؟ ئەمە مانى ھەلگيرساندنى شەرە. من ھەميشە وەكو شتێكى ئەخلاقى، شەرم رەت كردۆتەوە. ئەمەش لەگەڵ تەجروبەكانى خۆمدا، گەورەبوو بوو.

له وهلامدا وتی، دهیباشه شهر. من ئهو موشهکانهم بینیووه که لهگهل کهوتنه خوارهوهیان ههموو شتیکیان دهکرد به خولههیش. من موشهکی ئهمریکایم بینیووه که کهتوونهته خوار بهسهر خهلکی بیتاواندا. بهلام من پاش شهریشم بینیووه. من خوشکهکهت و کچهکهیم بینیووه که چون بهدهست سهرهتانی سنگهوه جهزربهیان دهکیشا، کچهکهی تری و چهندین ژنی تر که بهدهست نهخوشیهوه دهتلانهوه. مندالی خوشکه کی ترتم بینیوه که بههو نهخوشیه کی ئاساییهوه، گیانی لهدهست داوه. تو سهربازانی سهددامت نهبینیووه، که دهیاندا بهسهر شار و گوندهکاندا. ئیمهی ژنانیان ناچار دهکرد بچینه دهرموهی شار لهبهر بارانی بهخور و به پیخاوسی و بهبی جلی گهرم. من بهچاوی خوّم بینیوومه که چوّن لهوبهری شار، کورهکان و پیاوهکانیان جیادهکردوه و گوللهبارانیان دهکردن. تو لهناو وهجشهتدا نهژیاویت. دهبیّت یهکیّک ئهم کابرایه لابهریّت لهسهر حوکوم. جا ئهگهر بهشهریش بیّت.

قسهکانی دایکم توشی دله پاوکهیان کردم: شه پیان پونهدانی شه پی نهومی که تائه وکاته شتیکی رمتکراوه بوو، ئیتر و مک جارنه نهما بق عیراقیه کان که خویان به ناگری شه په که ده سوتین، شه پی تاکه پیگایه بق پوخاندنی سه ددام حسین. به لام بق ئیمه که و مکو ته ماشه که ریک واین و مهترسی ئه و ممان نیه هیچ شتیک له ده ست بده ین ناحییه ی ئه خلاقی لیده پیت، له دله پاهه که و محداین. ئیمه له لایه نی ئه خلاقیه و مدریی شه پین و نابیت پاشه کشه ش بکهین. ده نا و مکو ئه و موایه که به زانابوون هه سته مروّقایه تیه کانمان بدورینین.

پرسیارهکه ئهوهیه که ئاخق تاچ رادهیهک دهکریت لهناحییهی ئهخلاقیهوه و مرققانهوه دژایهتی شهر بکهین و ریّگا بهخقمان بدهین ۲۰ ملیقن مرقق له چاوهراونیدا و له قهفهزیی مهرگدا بژین. کاریّکی مندالانهیه چاوهریّی ئهوبکهین، که کهسیّکی وهک سهددام لهخقیهوه بروخیّت یانیش بهخقشی خقی واز لهدهسهلات بهیّنیّ. رهنگه ههلویّست وهرگرتن ئاسانتربیّت بهرانبهر شهر یان نهکردنی شهر، کاتیّک لهچاوی ئهو کهسهی قوربانییه بق مهسهلهکه بروانیت. بهش بهحالی خقم، لهئیستادا ئهو شتهی که بهشیّوهیه کی نهخلاقی بتوانم بیپاریّزم ئهوهیه که گوی بق دایکم شلبکهم که بق خقی لهناو ئاگرهکهدایه. سهرچاوه: بهرنامهی ئاگیندا، تی قی سویّد.

تيْبينى كوردستان نيْت:

مهرج نیه ئهم نووسینه لهگهل بیرو بو چونی نهتهوایهتیماندا بیّت، که بوّچونی (کوردستان نیّت)ه، بهلاّم بههوّی بروا بوونمان به ئازادی دهربرینهوه، بلاّویده کهینهوه.... لهگهل ریّز و خوّشهویستیماندا بوّ پاریّزهرانی بیری نهتهوایهتی و خهباتکارانی ئهم ریّگهیه. ئهم تیّبینیه له ژیّر ههموو نووسیتیّکدا دهنووسریّت........ ۱۵۰۰ ۳ ۲۰۰۳

1

1